

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Bilag	Journalnummer	Kontor	
1	400.C.2-0	EU-sekr.	11. april 2001

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 20. april 2001 – dagsordenspunkt rådsmøde (fiskeriministre) den 25. april 2001 – vedlægges Fødevareministeriets notat om de punkter, der forventes optaget på dagsordenen for rådsmødet.

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

3. afdeling, 3. kontor

Den 17. april 2001

LFM 2086

**Folketingets
Europaudvalg**

AKTUELT NOTAT

Rådsmøde (fiskeri) den 25. april 2001

Grønbog om den fælles fiskeripolitiks fremtid

KOM (2001) 135

-
Præsentation ved Kommissionen side 3

Strategi for integration af miljøhensyn og bæredygtig udvikling i den fælles fiskeripolitik

Kommissionens meddelelse

KOM (2001) 143

Rådets rapport til Det europæiske Råd

KOM dok. foreligger ikke

-

Vedtagelse af rapport side 9

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelse af forsigtighedsprincippet og de flerårige mekanismer for fastsættelse af TAC'er

KOM (2000) 803

- *Vedtagelse af Rådets konklusioner* side 13

(Evt.) Handlingsplan for biologisk mangfoldighed i fiskeriet

KOM dok. foreligger ikke

- *Præsentation ved Kommissionen* side 14

Torsk og kulmule - status for arbejdet med genopbygningsplaner

KOM dok. foreligger ikke

-

Orientering fra Kommissionen side 16

Ratifikation af FN-aftalen om stærkt vandrende fiskebestande

KOM dok. foreligger ikke

- *Status over ratifikationsprocessen* side 19

Marokko

KOM dok. foreligger ikke

• *Status og diskussion af mulige fremtidige foranstaltninger til*

omstrukturering af den berørte flåde side 21

(Evt.) Meddelelse fra Kommissionen om kriterier for tildeling af fiskerimuligheder i ICCAT (Den internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet)

KOM dok. foreligger ikke

- *Forberedelse af Fællesskabets holdning* side 21

Forslag til Rådets forordning om fravigelse af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet

KOM (2001) 62

A-punkt side 23

Grønbog om den fælles fiskeripolitiks fremtid

- Præsentation ved Kommissionen

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2001) 135 endelig af 20. marts 2001 fremsendt Grønbog om den fælles fiskeripolitik's fremtid.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

I Grønbogen redegør Kommissionen for overvejelser om anvendelsen af nærheds- og proportionalitetsprincippet i EU's fælles fiskeripolitik.

Grønbogen er oversendt til Rådet den 23. marts 2001

Formål og indhold

Indledning

EU-Kommissionen har den 20. marts 2001 fremlagt en Grønbog som forberedelse til revisionen af den fælles fiskeripolitik (CFP). Grønbogen forventes præsenteret på Rådsmødet den 25. april 2001. Det er hensigten, at Grønbogen skal igangsætte en grundig debat om den fælles fiskeripolitik's fremtid, inden Kommissionen formentlig ved årets udgang fremlægger et formelt forslag til revision af CFP.

Grønbogen

Grønbogen er opbygget omkring to hovedkapitler. Kap. 3 indeholder en redegørelse for den nuværende situation for EU's fiskeri, mens kap. 5 analyserer de muligheder, som Kommissionen ser for EU's fiskerierhverv i fremtiden, samt redegør for de indsatsområder, hvor ændringer af politikken er enten ønskværdige eller uomgængelige. I alt er Grønbogen inddelt i 6 kapitler.

I kapitel 1 indledes med et hovedbudskab om, at CFP ikke har formået at sikre en tilstrækkelig bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne. Mange bestande befinder sig i dag på et kritisk lavt niveau. Kapaciteten i EU's fiskerflåde er alt for stor i forhold til ressourcegrundlaget og en væsentlig reduktion af fiskerflåden er nødvendig af hensyn til fiskebestandene og erhvervets fremtid.

Ud over bevaringspolitikken presser flere andre emner sig på dagsordenen, herunder EU's udvidelse, øget frihandel, udviklingen af tredjelands fiskeri samt forbruger- og miljøinteresser. Det konkluderes derfor, at det vil være nødvendigt med en mere gennemgribende reform af CFP end den revision, som den nuværende grundforordning forudsætter (12-sømileregimet, Shetlandskassen og adgangen til Nordsøen).

I kapitel 2 henvises til det formelle traktatgrundlag, hvorpå fiskeripolitikken baseres, herunder erhvervs- og forbrugerhensyn, miljøhensyn, økonomiske og sociale elementer samt samarbejde om udvikling. Samtidig peges på en række tilsyneladende modsætningsforhold i CFP, som en reform skal rette op på. Det drejer sig f.eks. om støtte til modernisering og opretholdelse af arbejdspladser kontra et erkendt behov for reduktion af fiskeriindsatsen og flådestørrelsen.

Nedenfor redegøres for Kommissionens gennemgang af de aktuelle problemer i EU's fiskeri (kapitel 3) og forslag til initiativer og løsninger (kapitel 5).

Bevaringspolitikken

Kommissionen erkender, at mange bestande befinder sig på et meget lavt niveau, og at nogle ligefrem er truet af sammenbrud, hvis ikke fiskeriet reduceres. Årsagerne hertil er bl.a. for nogle bestande en årlig kvotefastsættelse på et niveau højere end anbefalet af ICES, discard og illegale landinger. De tekniske bevaringsforanstaltninger, der har til formål at øge selektiviteten og reducere fangsten af ungfisk, afhjælper kun delvis problemerne.

Kommissionen forestiller sig bl.a. følgende muligheder:

3. indførelse af flerårig kvoteforvaltning baseret på forsigtighedsprincippet og økosystembaseret tilgang ("eco-system approach"),

3. tekniske bevaringsforanstaltninger i form af periodelukninger, begrænsning af udsmid og genopbygningsplaner,

3. udvikling af instrumenter til måling af virkningen af forvaltningen

For så vidt angår adgangen til ressourcerne, det vil sige princippet om den relative stabilitet, 12-sømileregimet og Shetlandskassen, ser Kommissionen ikke nogen anledning til fundamentalt at ændre disse hjørnestene i CFP. Det afvises dog ikke, at der kan være behov for en justering af den geografiske opdeling af bestandene, hvis der findes videnskabeligt belæg herfor.

Miljøaspektet

Fiskeripolitikken fremover vil i udpræget grad blive styret af overordnede miljøhensyn. Traktaten i dag stiller krav om integration af miljøaspekter såsom bæredygtig udvikling og forsigtighedsprincippet anvendelse i Fællesskabets politikker. Bevaringspolitikken fremover vil derfor blive dirigeret af disse hensyn.

Et mere håndgribeligt redskab til fremme af miljøinteresser er anvendelse af mærkning. Kommissionen vurderer, at en miljømærkningsordning vil kunne have indvirkning på forbrugernes handlemåde og derved tilskynde til mere miljøvenligt og bæredygtigt fiskeri. Omvendt kan et mere restriktivt niveau for beskyttelse af forbrugersundheden medføre begrænsninger i omfanget af fiskeriprodukter, såfremt grænseværdier for eksempelvis dioxin og tungmetaller fastsættes på et niveau, der hindrer markedsføring af visse produkter.

Kapacitetspolitik

Grønbogen fastslår, at den nuværende flådekapacitet er for stor. FUP-programmerne, der skulle modernisere og tilpasse flåden til ressourcesituationen, har ikke været effektive nok. Det er derfor helt afgørende, at den fremtidige CFP tager afgørende fat på den helt nødvendige flådereduktion.

Hvordan det nærmere skal udmøntes i praksis vil være en af reformens store udfordringer. Kommissionen lægger sig ikke fast på en bestemt fremgangsmåde, men fastslår, at flådereduktionen skal være reel og effektiv. En simpel kvantitativ reduktion i kapaciteten er næppe tilstrækkelig. I stedet må der foretages en kvalitativ vurdering af de forskellige flådesegmenter, ligesom tilpasningen for eksempel kan kædes sammen med enten miljøpåvirkningen af et givet fiskeri eller kystnærheden.

Forvaltningsprocessen

To aspekter har Kommissionens bevågenhed for så vidt angår forvaltningen af CFP.

For det første anses den eksisterende beslutningsproces ikke for tilstrækkelig effektiv i situationer, hvor hurtig indgriben findes nødvendig. I nødsituationer, hvor eksempelvis en bestand er truet, vil traditionel fællesskabsprocedure være for langsom, hvorfor delegation af bemyndigelse til medlemsstaterne kan overvejes i nærmere bestemt omfang.

For det andet er det oplevelsen, at erhvervet ofte ikke føler sig tilstrækkeligt involveret i væsentlige beslutninger. Af hensyn til udøvernes tillid til beslutningerne er det derfor ønskeligt at involvere erhvervet i større omfang end tilfældet er i dag. Dette kunne eksempelvis ske via oprettelse af regionale og lokale organer, der som opgave havde at formulere anbefalinger, som Kommissionen kan inddrage i sine forslag. Sådanne organer kunne også bemyndiges til lokalt at fastsætte strengere krav til udøvelse af fiskeriet inden for 12-sømilegrænsen.

Endelig er det hensigten at indføre en strategi for kystzoneforvaltning, hvor også andre interesser end fiskeriet er repræsenteret.

Kontrol og sanktion

Kommissionen oplever, at både den fysiske kontrol og sanktionspraksis i medlemslandene er uensartet, samt at der er behov for at forbedre hele organiseringen af kontrollen. Det hævdes i den forbindelse, at fiskerne ville foretrække en mere centraliseret og homogen kontrolindsats for at undgå vilkårlighed i kontrollen. En måde at forbedre indsatsen på kunne være at etablere en fælles EU-kontrolstruktur, der skal koordinere medlemsstaternes og EU's kontrolpolitik og -aktiviteter, og som skal samle de redskaber og ressourcer, der kan anvendes til kontrolformål for at opnå ens spilleregler i hele EU.

Der efterlyses endvidere mere opbakning fra medlemsstaterne til kontrolarbejdet i regionale fiskeriorganisationer, ligesom en klar opgave- og kompetencefordeling i dette regi skal formuleres. Kommissionen finder, at regulering fremover skal knyttes til muligheden for effektiv kontrol og sanktionering, og at udgifterne til kontrol sammenholdes med de opnåede eller opnåelige resultater.

Økonomisk og social dimension

Det erkendes, at støtte til investeringer i flådeapparatet er problematisk i en situation, hvor flådekapaciteten i forvejen er alt for stor. Endvidere bør den bundne kapital bringes ned for at øge rentabiliteten.

Beskæftigelsen i det primære fiskeri er uundgåeligt på vej ned, dels som følge af ressourcesituationen, dels på grund af effektivitetsforbedringer. De stærkt fiskeriafhængige regioner og områder er særligt udsat for risiko for arbejdsløshed. I strukturpolitikken anses kun PESCA-programmet for at have afhjulpet denne negative effekt, men indsatsen har været for begrænset i forhold til andre programmer. Kommissionen anser det derfor for helt afgørende, at den fremtidige strukturpolitik under CFP tilpasses den økonomiske virkelighed. Støtteprogrammerne foreslås derfor målrettet mod ophugning og oplægning frem for nybygning og modernisering. Et program for omskoling af arbejdsløse fiskere er også en mulighed.

På længere sigt efterlyses nytænkning for så vidt angår rettigheden til ressourcerne, herunder individuelt omsættelige kvoter og beskatning af fiskerettigheder.

Sikkerhed og arbejdsforhold om bord er ligeledes et anliggende, der ligger Kommissionen på sinde. Regulering af disse forhold hører dog ikke under DG Fisk.

Akvakultur

Akvakultur står for en betydelig del af råvaredelen, og der skaffes herved et stort antal arbejdspladser ofte i ellers betrængte regioner. De problemer, man her står over for, er mest af miljømæssig og til dels sundhedsmæssig karakter. Herudover nævnes hensynet til turismen, der de fleste steder er en konkurrerende sektor i fremdrift.

Erhvervsstøtten foreslås her flyttet fra direkte produktionsfremmende tiltag til indirekte bistand til bl.a. forskning, uddannelse og kontrol. Akvakultur skal som produktionsmetode opfylde samme miljø- og sundhedsstandarder som anden produktion.

Forarbejdningsindustrien

Det primære problem for EU's forarbejdningsindustri er forsyningssikkerheden. Som nettoimportør af rå fisk er virksomhederne i EU afhængige af en stabil forsyning udefra.

For at kunne udarbejde en erhvervsstrategi for sektoren kræves detaljeret viden om sektorens struktur, produktion og økonomi. Denne viden er ikke til stede i dag, hvorfor Kommissionen finder det vanskeligt at udfærdige en integreret strategi for forarbejdningsindustrien. Erhvervsstøtte hertil forventes dog begrænset til små og mellemstore foretagender beliggende i områder, der er stærkt afhængige af denne type virksomhed.

Internationale aftaler

EU's fiskerflåde er i vidt omfang afhængig af fiskeriaftaler med tredjelande. Mange tredjelande oplever imidlertid også ressourceknaphed som et stigende problem, ligesom disse lande i højere grad er interesseret i at

udnytte egne ressourcer. Det vil derfor være vanskeligt på længere sigt at opretholde de nuværende bilaterale aftaler, især i områder hvor udnyttelsen af ressourcerne ikke baseres på den samme bevarende politik, som gælder internt i EU. Her ser Kommissionen dog muligheder for udvidede partnerskaber, hvor EU vil kunne bidrage i form af teknisk og videnskabelig rådgivning samt finansiel støtte.

I regionale fiskerierorganisationer vil opgaven for EU fremover være at arbejde for fremme af EU's egen bevaringspolitik samt at begrænse illegalt fiskeri.

Middelhavet

Generelt gælder store dele af den fælles fiskeripolitik ikke i Middelhavet. Forsøg på harmonisering af eksempelvis tekniske regler har ikke været en succes, og resultater via internationale aftaler har været begrænsede. Manglede videnskabeligt grundlag og utilstrækkelig kontrol er nogle af de problemer, der skal løses.

Det er Kommissionens hensigt, at CFP implementeres i videst mulig omfang i Middelhavsregionen og sikre et bæredygtigt fiskeri. Internt er der behov for et forbedret sæt tekniske bevaringsforanstaltninger suppleret med den nødvendige kontrol. Herudover bør der både internt og eksternt afholdes flere regionale møder og ske en styrkelse af de regionale organisationer.

Målsætninger for fremtiden

Efter gennemgangen af sektorens problemer opstilles i kapitel 4 en række målsætninger for den fremtidige fiskeripolitik. Kommissionen anser det for vigtigt, at

3. bæredygtigt fiskeri sikres ved hjælp af en styrkelse af bevaringspolitikken,
3. efterkomme Traktatens miljøpolitiske målsætning,
3. indføre kvalitetsstandarder af hensyn til forbrugerne,
3. gennemføre en flådetilpasning,
3. udvikle forvaltningsinstrumenterne af hensyn til hurtige, effektive og gennemsigtige beslutninger med inddragelse af regionale og lokale interesser,
3. effektivisere kontrollen,
3. sikre en konkurrencedygtig sektor på markedsvilkår,
3. udvide samarbejdet uden for EU's farvande, og
3. forbedre det videnskabelige grundlag for beslutningerne.

Grønbogen afrundes med kapitel 6, der inviterer til en generel drøftelse af hele fiskeripolitikken. I den forbindelse vil Kommissionen bl.a. tage initiativ til en offentlig høring fra 5. – 7. juni 2001, ligesom skriftlige bidrag fra enhver interesseret efterlyses inden 30. september 2001.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Konsekvenser

Grønbogen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

I §5-udvalget bemærkede Danmarks Fiskeriforening og Specialarbejderforbundet i Danmark, at man havde et positivt indtryk af Grønbogen, men savnede en henvisning til behovet for at analysere grundlaget for eksisterende lukkede områder.

Forbrugerrådet bemærkede, at man i Grønbogen savnede et oplæg til at sikre analysekapacitet til at vurdere fiskeripolitikens effekter på miljøet og forbrugernes sundhed.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Grønbogen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Strategi for integration af miljøhensyn og bæredygtig udvikling i den fælles fiskeripolitik

Kommissionens meddelelse

KOM (2001) 143

Rådets rapport til Det europæiske Råd

KOM dok. foreligger ikke

1. Vedtagelse af rapport

Nyt notat

2. a) Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om omrids af en strategi til integration af miljøbeskyttelseshensyn i den fælles fiskeripolitik

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2001) 143 endelig af 16. marts 2001 fremsendt meddelelse om omrids af en strategi til integration af miljøbeskyttelseshensyn i den fælles fiskeripolitik.

Meddelelsen er oversendt til Rådet den 19. marts 2001.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet i forbindelse med fremlæggelsen af meddelelsen.

Formål og indhold

Med meddelelsen søger Kommissionen at udforme grundlaget for en strategi, der kan sikre, at miljøbeskyttelseskravene integreres stærkere i den fælles fiskeripolitik. Hensigten er, at den fælles fiskeripolitik – som led i en bæredygtig udvikling – skal bidrage positivt til opfyldelsen af miljømålsætningerne for vandmiljøet. Samtidig skal miljøpolitikken indarbejdes i målingerne for den fælles fiskeripolitik, navnlig en bæredygtig udnyttelse af ressourcerne på vilkår, som er acceptable for sektoren i økonomisk og social henseende.

Miljøintegration bør indebære, at den fælles fiskeripolitik følger de miljøpolitiske principper, dvs. forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats, princippet om indgrib over for miljøskader ved kilden samt princippet om, at forureneren betaler (Traktatens art. 174). Meddelelsen henviser desuden til art. 6

i Traktaten, hvorefter miljøbeskyttelseskrav og fremme af en bæredygtig udvikling gøres til en integreret del af Fællesskabets politik.

Meddelelsen redegør endvidere for det hidtidige arbejde i Rådet med indførelse af en miljøstrategi samt de både fiskerirelaterede og udefrakommende miljøproblemer, der har gjort strategien nødvendig. Der henvises herudover til en lang række konventioner, der har til formål at bidrage til en bæredygtig udvikling og ansvarlig ressourceudnyttelse.

Med hensyn til konkrete tiltag i fiskeripolitikken peges på tre centrale indsatsområder:

- en holdningsændring i retning af en økosystemorienteret forvaltning baseret på anvendelse af forsigtighedsprincippet, hvor der tages behørigt hensyn til socioøkonomiske behov,
- accept af Traktatens art. 174, og
- udvikling af specifikke forvaltningsforanstaltninger, herunder en del af de instrumenter, der allerede anvendes i dag i den fælles fiskeripolitik. Der nævnes bl.a. integreret kystzoneforvaltning, kontrol, styring, forskning samt struktur-, markeds- og handelspolitik.

For at kunne måle og aflægge beretning om strategiens effektivitet foreslås der udviklet og anvendt indikatorer og en vurderingsproces, så gennemførelsen og håndhævelsen af strategien om nødvendigt kan skærpes eller strategien ændres.

Det er hensigten, at Rådet af fiskeriministre på mødet den 25. april 2001 vedtager konklusioner om en integrationsstrategi med udgangspunkt i Kommissionens meddelelse, som bidrag til at Det europæiske Råd på mødet i Gøteborg i juni 2001 kan fastlægge den videre strategi for den overordnede miljøintegration i fællesskabets sektorpolitikker (Cardiff-processen).

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig, men forventes at fremkomme med bemærkninger.

Konsekvenser

Meddelelsen har ikke lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

I §5-udvalget henviste Danmarks Fiskeriforening til, at også Kommissionen har peget på, at fiskerisektoren er blandt de sektorer, der er nået længst med at indarbejde miljøpolitiske principper og fandt, at der er behov for at se på andre sektorer påvirkning af havmiljøet.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Meddelelsen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

2.b) Udkast til rådskonklusioner vedrørende meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om omrids af en strategi til integration af miljøbeskyttelseshensyn i den fælles fiskeripolitik

KOM dok. foreligger ikke

Baggrund

Formandskabet har ved SN 1749/01 REV 1 af 26. marts 2001 fremlagt et revideret udkast til rådskonklusioner vedrørende meddelelse om omrids af en strategi til integration af miljøbeskyttelseshensyn i den fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Udkastet til rådskonklusioner er opdelt i et hoveddokument med 18 konklusioner og et bilag med 38 konklusioner. Hoveddokumentet henviser til Amsterdamtraktatens artikler om miljøintegration og opremser problemerne i EU's ressource- og kapacitetspolitik.

I overensstemmelse med meddelelsen peges på en række nødvendige tiltag, herunder indsats- og flådereduktion, forbedring af tekniske bevaringsforanstaltninger, bedre videnskabelig rådgivning, bedre kontrol samt et forbedret samarbejde mellem aktørerne.

Der suppleres med betragtninger om den mulige effekt af en mærkningsordning, støttepolitikken, internationale konventioner samt Kommissionens meddelelse om biodiversitet.

I bilagets konklusioner udbygges og understøttes hovedkonklusionerne samt nævnes en række indsatsområder for den fremtidige fiskeripolitik, herunder

- en reduktion af fiskeriindsatsen,
- mere miljøvenligt fiskeri,
- genopbygningsplaner for truede bestande,
- bedre forskning,
- brugen af mærkning og
- forbedret kontrol.

Ud over opfølgningen på de i de nævnte meddelelsers anbefalinger forventes især reformen af den fælles fiskeripolitik senest med udgangen af 2002 at få en væsentlig betydning for arbejdet med at udbygge miljøintegrationen i fiskeripolitikken.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Konsekvenser

Konklusionerne har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

Der henvises til §5-udvalgets udtalelse under punkt 2.a).

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelse af forsigtighedsprincippet og de flerårige mekanismer for fastsættelse af TAC'er

- *Vedtagelse af Rådets konklusioner*

Nyt notat

Baggrund

Formandskabet har den 23. marts 2001 fremlagt en revideret udkast til rådskonklusioner vedrørende anvendelse af forsigtighedsprincippet og flerårige mekanismer til fastsættelse af TAC'er .

Formål og indhold

På baggrund af Kommissionens meddelelse om anvendelse af forsigtighedsprincippet og flerårige mekanismer til fastsættelse af TAC'er (KOM(2000) 803) har det svenske formandskab udarbejdet en række konklusioner, som ministerrådet skal vedtage på rådsmødet i april.

Konklusionerne fokuserer på en række forhold vedrørende ressourceudnyttelsen, herunder

- en forbedring af det videnskabelige grundlag af rådgivningen til brug ved kvotefastsættelsen,
- inddragelse af forsigtighedsprincippet,
- muligheden for anvendelse af flerårige mekanismer i kvoteforvaltningen,
- et forbedret samarbejde mellem erhverv, biologer og administratorer,
- en forbedring af beslutningsprocedurerne vedr. kvotefastsættelsen, og
- vigtigheden af en forbedret selektivitet og en reduktion af udsmid.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Konsekvenser

Konklusionerne har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§5-udvalget kunne tilslutte sig udkastet til rådskonklusioner.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Rådskonklusionerne har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

(Evt.) Handlingsplan for biologisk mangfoldighed i fiskeriet

KOM dok. foreligger ikke

- Præsentation ved Kommissionen

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen forventes at fremlægge en handlingsplan for biodiversitet og fiskeri.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen forventes ikke at redegøre for nærheds- og proportionalitetsprincippet i forbindelse med fremlæggelsen af meddelelsen.

Formål og indhold

Kommissionens handlingsplan bygger på Kommissionens meddelelse til Rådet og Parlamentet om Det Europæiske Fællesskabs Biodiversitetsstrategi, der går på tværs af alle sektorer. Denne overordnede og tværgående strategi vedrører de generelle retningslinier for gennemførelsen af Biodiversitetskonventionen.

Handlingsplanen for biodiversitet og fiskeri relaterer sig også til Kommissionens meddelelse af 27. marts 2001 til Rådet og Europa-Parlamentet om en biodiversitetshandlingsplan for bevaring af naturressourcer, der fokuserer på vilde plante- og dyrearter og deres økosystemer og habitater, og skal sikre, at eksisterende forvaltningsinstrumenter udnyttes til at nå målene i den tværgående biodiversitetsstrategi. For fiskeri og akvakultur drejer det sig om at fremme bevaring og bæredygtig udnyttelse af fiskebestande og fødeområder, fremme etablering af tekniske bevaringsforanstaltninger, reducere fiskeriets påvirkninger af de marine og kystnære økosystemer, og undgå akvakulturpraksis, som påvirker habitatbevaringen.

I Kommissionens handlingsplan om biodiversitet og fiskeri bliver Biodiversitetskonventionens målsætninger af betydning for fiskeri udmøntet i konkrete foranstaltninger.

Handlingsplanen opdeles i 4 hovedområder, hvor der opstilles aktioner for at nå målsætningerne for biologisk mangfoldighed. Disse er

1. Fremme bevaring og bæredygtig udnyttelse af fiskebestandene og deres føde- og opvækstområder
2. Fremme tekniske bevaringsforanstaltninger for at understøtte bevaring og bæredygtig udnyttelse
3. Reduktion af fiskeris og anden menneskelig påvirkning af ikke målarter og på marine og kystnære økosystemer
4. Undgå akvakulturpraksis, som kan påvirke habitatbevaringen i følsomme områder

Handlingsplanen fokuserer på fiskeri og akvakulturaktiviteter i de marine og kystnære områder samt fisk i marint og fersk vand. Handlingsplaner, der omfatter rene ferskvandsarter skal fortsat være dækket af medlemsstaten.

Det vil være nødvendigt med en gradvis gennemførelse på grund af mangelen på metoder til at overvåge og evaluere effekterne af de tiltag om biodiversitet, som træffes, hvorfor der skal fastsættes realistiske prioriteter og tidsrammer.

Det konstateres, at der allerede er hjemmelsgrundlag for en regulering i forhold til biodiversitet.

I handlingsplanen har reduktionen af presset på flere fiskebestande fået højeste prioritet, idet mere end halvdelen af EU's fiskebestande udnyttes mere end deres langsigtede potentiale kan bære. Et reduceret pres vil øge de pågældende fiskebestandes bæredygtighed og vil også medføre en forøgelse af anden biodiversitet.

Der er opstillet en aktionsplan for flere langsigtede forvaltningsplaner i overensstemmelse med forsigtighedsprincippet, som skal gennemføres inden for 5 år for alle væsentlige bestande i Østersøen og Nordsøen. Allerede i 2001 vil der under de flerårige udviklingsprogrammer være mulighed for at reducere fangstkapaciteten, der øger presset mod fiskeressourcerne og er en potentiel trussel mod biodiversiteten.

De muligheder, der er i reglerne om de tekniske bevaringsforanstaltninger for at lukke et område på kortere eller længere tid for at bevare ikke målarter og habitater, skal udnyttes bedre.

Der er allerede inden for de eksisterende forskningsprogrammer mulighed for at øge forskningen på alle områder.

De tiltag, som gennemføres under handlingsplanen vil blive redigeret i lyset af ny videnskabelig information og skal udvikles med tiden. Støtte til forskning, overvågning og vurdering vil derfor være afgørende for ambitionsniveauet af handlingsplanen.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Konsekvenser

Den forventede meddelelse har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

I §5-udvalget bemærkede Danmarks Fiskeriforening, at det ikke var muligt at undgå, at naturen, herunder havbunden, påvirkes af menneskelig aktivitet, og at påvirkning ikke nødvendigvis er negativ.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Handlingsplanen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Torsk og kulmule - status for arbejdet med genopbygningsplaner

KOM dok. foreligger ikke

- Orientering fra Kommissionen

Nyt notat

Baggrund

På rådsmødet i december 2000 afgav Rådet og Kommissionen en fælles erklæring om etablering af en genopbygningsplan for torske- og kulmulebestanden i henholdsvis Nordsøen og østlige del af Nordatlanten, idet bestandene ifølge den biologiske rådgivning befinder sig i en kritisk situation. Ligeledes enedes EU og Norge i forbindelse med den årlige fiskeriaftale om hurtigst muligt at nedsætte en fælles arbejdsgruppe, der kunne udarbejde forslag til en handlingsplan for torskebestandens genopbygning.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Fiskerierhvervet og interessenter har i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet været inddraget i arbejdet med genopbygningsplanerne.

Formål og indhold

Torsk:

På baggrund af rådserklæringen besluttede Kommissionen at gennemføre genopbygningsplanen i tre faser i løbet af 2001. I januar 2001 gennemførte Kommissionen første fase i form af en forordning, der betød lukning af nogle områder i Nordsøen fra 14. februar til 30. april for demersalt fiskeri med undtagelse af fiskeri efter tobis. Forordningen blev gennemført i henhold til nødproceduren i grundforordningens artikel 15, der bemyndiger Kommissionen til at agere uden om Rådet og Europa-Parlamentet i særlige tilfælde.

I forbindelse med anden fase af planen udarbejdede biologer og redskabseksperter fra medlemslandene, Kommissionen og Norge i marts en rapport om mulige tekniske bevaringsforanstaltninger, der på kort og mellemlang sigt ville kunne forbedre selektiviteten i fiskeriet. Det drejer sig bl.a. om højere maskestørrelser og diverse tekniske udformninger af redskaberne. Anden fase forventes vedtaget i form af en kommissionsforordning i forvaltningskomitéprocedure inden udgangen af april. Nogle foranstaltninger forventes at træde i kraft fra 1. maj (efter ophør af det lukkede område), mens andre mere vidtgående eller indgribende krav først forventes at kunne gennemføres på et senere tidspunkt i år. Kommissionen har dog understreget behovet for øjeblikkelig og effektiv indsats af hensyn til bestanden.

I den tredje fase er det hensigten at udarbejde en mere langsigtet plan, der skal træde i kraft 1. januar 2002. Planen forventes at omfatte de regler, der vil være indeholdt i kommissionsforordningen om anden fase samt formentlig nogle yderligere foranstaltninger om mere selektive redskaber, forøgede maskestørrelser, en et-netsregel, sorteringspaneler og sorteringsriste samt regler om forbedret kontrol. Denne del af planen besluttet i Rådet af fiskeriministre i juni eller evt. på et senere tidspunkt i 2001.

Kommissionen forventes på rådsmødet at redegøre for det videre arbejde med genopretningsplanen for torsk.

Kulmule:

Parallelt med torskehandlingsplanen forventes Kommissionen med tilsvarende hjemmel at gennemføre en række lignende nødforanstaltninger i løbet af april 2001, der skal begrænse fiskeriet efter kulmule. Nordsøen forventes ikke at blive omfattet af disse foranstaltninger. De berørte medlemslande vil være UK, Irland, Holland, Belgien, Frankrig, Spanien og Portugal.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres om foranstaltningerne i første og anden fase.

Konsekvenser

De hidtidige foranstaltninger har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Høring

I §5-udvalget bemærkede Danmarks Fiskeriforening, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening og Specialarbejderforbundet i Danmark, at en forøgelse af maskestørrelsen i torsketrawl fra 100 mm til 135 vil være for vidtgående.

Danmarks Fiskeriforening mente, at forøgelse af maskestørrelse burde kunne finde sted gradvist og ved anvendelse af mere selektive paneler som overgangsløsning.

Danmarks Fiskeriforening fandt, at der var fiskerier i den centrale og sydlige Nordsø, der bidrog til belastningen af torskebestanden, og understregede, at byrden ved genopretningsforanstaltningerne skulle fordeles ligeligt.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat af 12. februar 2001 til Folketingets Europaudvalg om første fase af planen.

Ratifikation af FN-aftalen om stærkt vandrende fiskebestande

KOM dok. foreligger ikke

- *Status over ratifikationsprocessen*

Revideret notat i forhold til aktuelt notat forud for rådsmøde (fiskeriministre) den 17. november 2000.

Baggrund

Kommissionen forventes at ville orientere om status i ratifikationen, herunder om, hvornår den forventer, at aftalen træder i kraft.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Det har ikke været aktuelt at redegøre for nærheds- og proportionalitetsprincippet i forbindelse med sagen.

Formål og indhold

Det må forventes, at Kommissionen vil gøre status med henblik på at få alle medlemsstaterne til at færdiggøre deres ratifikation snarest muligt.

Aftalens underskrivelse og ikrafttrædelse

Aftalen blev færdigforhandlet i august 1995, og EU og medlemslandene undertegnede aftalen den 27. juni 1996.

Ifølge aftalens artikel 40 træder aftalen i kraft 30 dage efter, at 30 lande har ratificeret den.

59 lande har undertegnet aftalen, og den 24. januar 2001 havde 27 lande ratificeret.

EU-ratifikation og EU-landenes ratifikation

Der er tale om en aftale med blandet kompetencefordeling mellem Fællesskabet og medlemsstaterne. Derfor skal aftalen ratificeres af både Fællesskabet og medlemslandene.

EU har ved Rådets afgørelse af 8. juni 1998 ratificeret FN-aftalen om fælles fiskebestande og stærkt vandrende arter, men afventer deponeringen af ratifikationsinstrumenterne, som skal ske samtidig med medlemsstaterne. Kommissionen har ved flere lejligheder opfordret medlemslandene til at fremme ratifikationsprocedurerne, og EU-kommissær Franz Fischler har i brev af 19. september 2000 til medlemslandene spurgt til status i ratifikationen.

Kommissionen sigter efter en samlet EU-ratifikation, der kan få betydning for aftalens ikrafttræden, idet den er et vigtigt bidrag til at sikre en bedre kontrol og retssikkerhed.

Italien, Østrig, Luxembourg, UK, Sverige og Danmark har gennemført ratifikationsprocedurerne, medens resten af EU-landene med undtagelse af Spanien forventer at afslutte deres interne procedurer for ratifikation i løbet af 2001.

Danmarks ratifikation

Danmark skal også ratificere aftalen på vegne af Grønland og Færøerne, som afsluttede deres interne godkendelsesprocedurer i henholdsvis 1999 og 2000.

Folketinget vedtog den 27. februar 2001 en beslutning om Danmarks ratifikation af aftale om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers Havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Konsekvenser

Statusredegørelsen har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§ 5 udvalget havde ikke bemærkninger til sagen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen blev forelagt til forhandlingsoplæg for Folketingets Europaudvalg den 4. juni 1998, jfr. aktuelt notat af 22. maj 1998, og er senest nævnt til orientering for Folketingets Europaudvalg den 10. november 2000, jfr. aktuelt notat af 2. november 2000.

Marokko

KOM dok. foreligger ikke

- Status og diskussion af mulige fremtidige foranstaltninger til omstrukturering af den berørte flåde

Revideret notat i forhold til notat forud for rådsmøde (fiskeriministre) den 14.-15. december 2000.

Indhold

Kommissionen forventes at redegøre for den seneste udvikling i forhandlingerne om en ny fiskeriaftale med Marokko. Efter møde med den marokkanske fiskeriminister i Bruxelles den 26. marts 2001 udsendte Kommissionen en pressemeddelelse med oplysning om, at det ikke har været muligt at nå til enighed med Marokko, og at Kommissionen anser det for umuligt at opnå et resultat med Marokko inden for det eksisterende forhandlingsmandat. I pressemeddelelsen redegøres også for støtteordningen under FIUF strukturmidlerne til den spanske og portugisiske flåde, der blev forlænget fra juni 2000 til december 2000 og igen foreslås forlænget til juni 2001, jfr. nedenstående punkt 9.

Det europæiske Råd i Nice i september 2000 og Rådet den 14.-15. december 2000 vedtog erklæringer vedr. forhandlingssituationen med Marokko og mulighederne for støtte til den berørte fiskerflåde.

Høring

I §5-udvalget kunne Danmarks Fiskeriforening og Specialarbejderforbundet i Danmark tilslutte sig, at EU giver støtte til afvikling af den berørte flåde, hvis der ikke indgås en ny aftale med Marokko.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været nævnt for Folketingets Europaudvalg den 8. december 2000 forud for rådsmøde den 14.-15. december 2000, jfr. aktuelt notat af 30. november 2000.

(Evt.) Meddelelse fra Kommissionen om kriterier for tildeling af fiskerimuligheder i ICCAT (Den internationale Kommission for Bevarelse af Tunfiskebestanden i Atlanterhavet)

KOM dok. foreligger ikke

- Forberedelse af Fællesskabets holdning

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen forventes snarest at fremsende en meddelelse vedr. kriterier for tildeling af fiskerimuligheder i ICCAT med henblik på at udarbejde en fælles EU position forud for ICCAT's arbejdsgruppemøde i maj.

Indhold

ICCAT er en regional fiskeriorganisation, som omfatter ca. 30 medlemmer. EU blev medlem i 1997. ICCAT beskæftiger sig med forvaltning af tun og sværdfisk i Atlanterhavsområdet. Hidtil har ICCAT anvendt indsatsreguleringsordninger, men er for nyligt gået over til TAC'er.

På ICCAT's årsmøde i 1998 blev det aftalt at se nærmere på fordelingsnøglerne med henblik på at etablere en mere hensigtsmæssig fordeling af fiskerimulighederne. Et første arbejds møde fandt sted i 1998, efterfulgt af endnu et møde i 1999. Man er ikke blevet enige om sagen, og et tredje møde finder sted den 21. - 23. maj 2001 i Bruxelles. Kyststater og udviklingslande, som har store ressourcer i områ har kun små kvoter under ICCAT (f.eks. Brasilien, Marokko, Uruguay), mens EU, Japan og USA har opnået store kvoter. Visse kyststater, herunder især udviklingslande, er utilfredse med, at de kun har små kvoter i ICCAT, og truer med at forlade ICCAT og etablere deres egen fiskeriorganisation. Det er svært for EU (hvor det primært er de sydlige lande, der har interesser), at argumentere for store kvoter på grundlag af et historisk fiskeri.

Meddelelsen er udarbejdet af både DG Fisk og DG Udvikling og ifølge Kommissionen vil meddelelsen bestå af følgende hovedelementer:

- Indledning
- Juridisk analyse - herunder international lovgivning
- Historisk analyse
- Strategisk overblik (hvis ikke der bliver indgået en aftale)
- Mulige kriterier - herunder kvalifikationskriterier for adgang til ressourcer, fordelingskriterier (ifølge New York aftalen om vandrende arter) samt kriterier tidligere anvendt
- Varighed og fordeling, betingelser, kvotebytte m.v.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig.

Konsekvenser

Meddelelsen har ingen lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§ 5 udvalget havde ikke bemærkninger til sagen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

Forslag til Rådets forordning om fravigelse af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet

KOM (2001) 62

- *A-punkt*

Nyt notat

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2001) 62 endelig af 6. februar 2001 stillet forslag om fravigelse af visse bestemmelser i forordning (EF) nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet. Forslaget er oversendt til Rådet den 7. februar 2001.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF, særlig art. 36 og 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen har ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Ifølge artikel 16, 1.b) i den gældende forordning 2792/99 kan oplægningsstøtte i forbindelse med manglende forlængelse af fiskeriaftaler højst ydes i 6 måneder, der kan forlænges med yderligere 6 måneder på grundlag af en plan for omstilling. Forslaget går ud på at forlænge denne frist til 30. juni 2001 for de fartøjer, som er omfattet af godkendte omstillingsplaner forelagt af Spanien og Portugal.

Spanien og Portugal har ydet støtte til fiskere, der normalt fisker ved Marokko, siden 1. januar 2000, således at fristen ellers ville udløbe 31. december 2000.

Endvidere kan denne støtte ifølge forordningens artikel 16,3, højst udgøre 4% af EU støtten til fiskerisektoren i programperioden. Forslaget suspenderer dette loft for den pågældende støtte ydet i perioden 1. januar 2000 til 30. juni 2001.

Forslaget ændrer ikke ved rammen for den samlede FIUF støtte, som er tildelt Spanien og Portugal.

Omstilling har vist sig tidskrævende og på den baggrund har Det europæiske Råd og Rådet (fiskeriministre) vedtaget udtalelser om, at oplægningsstøtten kunne forlænges.

Det bemærkes, at forhandlingerne med Marokko om en ny fiskeriaftale synes at være afsluttet uden resultat.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§ 5 udvalget havde ikke bemærkninger til sagen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.